

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לכוונת "עין חמד" - מקהלת ציון

חג סוכות - שמחת האמונה בצל הספה

"ושמחת בחגך... והיית אף שמח" (דברים ט"ז, י"ד-ט"ו)

משה רבינו נאלץ לברוח ממצרים ולשהות שנים רבות במדין, ולאחר מכן נשא במסירות את עול ההנהגה של עם ישראל.

אהרן לא קינא במשה רבינו כאשר משה נבחר להנהיג את ישראל אלא: "וראך ושמח בלבך" (שמות ד', י"ד). אהרן הכהן איבד ביום אחד את שני בניו, ותגובתו נכתבה בשתי מילים: "ויידם אהרן" (ויקרא י', ג').

דוד המלך נדחה, נרדף והתמודד עם מרד אבשלום בנו, ובכל זאת לא חדל לשיר, להודות ולהלל לה'. מתוך קשייו צמח ספר תהילים, המעניק כוח ונחמה לעם ישראל בכל הדורות.

צריך לכתחילה שהסכך יאפשר לראות דרכו את הכוכבים (שולחן ערוך, אורח חיים תרל"א, ג'). כאשר האדם יושב בסוכה ומרים את עיניו אל השמיים, הוא נזכר שיש מנהיג לבירה ושגם מה שאינו מובן לו נמצא תחת ההשגחה של בורא עולם.

זוהי שמחת חג הסוכות: לא שמחה הנובעת מכך שאין קשיים, אלא שמחה הנובעת מן האמונה שגם בתוך הקושי הקב"ה נמצא איתנו. כשאדם יודע שהוא אינו לבד, הוא יכול לקיים באמת: "ושמחת בחגך... והיית אף שמח".

בברכת שבת שלום וחג שמח
הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
רב קהילת 'עין חמד'

חג סוכות

שבת	יום ראשון	יום שני
17:56	19:07	19:50
18:13	19:09	19:46
18:05	19:09	19:48
18:14	19:09	19:48

ה' מצווה אותנו: "ושמחת בחגך", ובהמשך: "והיית אף שמח" (דברים ט"ז, י"ד-ט"ו). גם בתפילה אנו מכנים את חג הסוכות: זמן שמחתנו.

אבל כיצד אפשר לשמוח כאשר אנשים רבים מתמודדים עם ניסיונות, קשיים וצרות, לא עלינו? התשובה טמונה באמונה. אדם המאמין שהכל מאיתו יתברך, שהוא בן אהוב של הקב"ה ושכל המתרחש עימו נתון להשגחה מדויקת, יכול למצוא נקודת שמחה גם כאשר יש לו שאלות. אין זו התעלמות מן הכאב, אלא ידיעה שגם בתוך הסתרה הוא אינו לבד.

בחג הסוכות אנו מזמינים אל הסוכה את שבעת האושפזין: אברהם, יצחק, יעקב, יוסף, משה, אהרן ודוד (זוהר, פרשת אמור, ק"ג ע"ב). בדרך הדרש ניתן לומר שכל אחד מהם מלמד אותנו כיצד להחזיק באמונה גם בשעת ניסיון.

אברהם אבינו המתין לבן עד גיל מאה, ולאחר מכן נצטוו לעקוד את בנו היחיד. עשרה ניסיונות נתנסה ועמד בכולם (אבות ה', ג').

יצחק אבינו שמע את אביו אומר: "אלקים יראה לו ה' לעלה בג'י" (בראשית כ"ב, ח'), והמשיך ללכת עימו לעקדה מתוך מסירות ואמונה.

יעקב אבינו התמודד עם עשו, עם לבן הארמי ועם ניסיונות דינה ויוסף, ולמרות הכל אמר: "קטנתי מכל החסדים" (בראשית ל"ב, י"א).

יוסף הצדיק נמכר לעבד ונאסר על לא עוול בכפו. הוא לא איבד את אמונתו, ולבסוף אמר לאחיו: "ואתם חשבתם עלי רעה, אלקים חשבה לטובה" (בראשית נ', כ').

הצלחה בגור

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
מאיר ישראל בן רחל ברכה
ליאור יהושע סומך ב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
רוח אברהם ב"מ
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה
יוסף ליאור בן דליה אפרת-הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד ב"ב
י.מ.ש. כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש ב"ב
עמית בן אהרון ב"ב
דני בן שושנה
אבישג ודניאל בני מירב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
אילן בן ג'ולייט
אנאל חביבה בת שולמית
מיטל בת מלכה
מאיר בן שרית ואליהו
סליה עדן אסתר בת שולמית
שירי ימנה בת שולמית
שושנה שירה בת סילביה
אברהם גורג' בן דליה אפרת
סיון רבקה בת אלן אסתר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
שמואל אימן בן אסתר זרי
רחל מרים בת יהודית
דניאל בן שרה
נעמה בת יפה
אסף בן סופיה
דוד עומרי בן יהודית

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה
ימנה ניצור בת סטה-
מרדכי ניצור בן פרחה-
סימני בת סוליקה
אורן בן אסתר
נעם יצחק בן רחל ברכה
שירה שילת בת אורלי
לביא ישראל בן תמר חיה
מוריה בת רחל ברכה
אביתר חיים בן אוריין
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה
משה בן נזימה
רפאל משה בן רחל
רחל ברכה בת פדילה דליה
רונית בת סבירה
רפאל אבידן בן תקווה
בנימין בן ברכה
נעימה בת שרה
נעם אלימלך בן אושרית-
לימור בת פרידה
מאיה בת עדי
יהודית אסתר פראדל בת חיה-
ימני
יפה בת פדילה דליה

העלון מוקדש לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה ז"ל

לעילוי נשמת
תמר פורטונה בת מיסה ע"ה

לעילוי נשמת
נחום בן כיריה ז"ל

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
נועה בת אסתר
ולילד אורי חיים בן שלי

שואל ומשיב בהלכה - סוכות

מהן הלכות של חג סוכות? מה הדין כאשר היום הראשון של חג סוכות חל בשבת?
להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו פנחסי שליט"א מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

Office
תשובה

מצוות עשה מן התורה לאכול כזית פת בלילה הראשון של חג הסוכות בסוכה. צריך לאכול בלי הפסק בכדי אכילת פרס. מקורות: ילקוט יוסף מועדים עמ' קל"ט. חזון עובדיה- סוכות עמ' ק"ח, ק"ב.

יש אומרים שאת ה'כזית פת' שאוכלים בסוכה צריך לאכול בלי לפתן ויש חולקים. מעיקר הדין יוצא ידי חובת אכילת כזית פת בסוכה בלילה הראשון גם כשיש בו תערובת לפתן של סלט או דגים וכיו"ב, אבל נכון לחוש להחמיר בזה.

מכיוון שיש חיוב מהתורה לאכול כזית פת בליל סוכות בסוכה, לכן אם שכח לומר 'יעלה ויבוא' בברכת המזון בליל חג הסוכות, אם נזכר כשאמר 'ברוך אתה ה' - לא יסיים ויאמר 'בונה ירושלים' אלא יאמר: 'למדני חוקיך' ויחזור ל'יעלה ויבוא'. אם חתם 'בונה ירושלים' - יאמר שם: 'ברוך אתה ה', אלוקינו מלך העולם, אשר נתן (שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה וכו' את יום (השבת הזה ואת יום) חג הסוכות הזה, את יום טוב מקרא קודש הזה. ברוך אתה ה', מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים' וממשיך את ברכת 'הטוב והמטיב'. הערה: את המילים בסוגריים אומרים רק אם החג חל בשבת. אם לא נזכר עד שהתחיל ברכת 'הטוב והמטיב' ואמר: 'ברוך אתה ה' אלוקינו מלך העולם לעד וכו' - יחזור לראש ברכת המזון. אבל אם טעה ביום החג בבוקר ולא אמר בברכת המזון 'יעלה ויבוא', לא צריך לחזור. מקורות: ילקוט יוסף- מועדים עמ' ק"מ. חזון עובדיה- סוכות עמ' ק"א-ק"ג.

אם ירדו גשמים בלילה הראשון של החג, פטור מלאכול בסוכה, שנאמר: "בִּסְכַּת תִּשְׁבּוּ שְׁבַעַת יָמִים" (ויקרא כ"ג, מ"ב). "תִּשְׁבּוּ- כעין תדורו", מכאן שהמצטער- פטור מן הסוכה. יש חולקים ואומרים כי בלילה הראשון צריך לאכול כזית בסוכה גם אם יורדים גשמים, והעיקר להקל. גם למחמירים, כשיורדים גשמים לא יברכו ברכת 'לישב בסוכה', שספק ברכות להקל. מי שלא אכל בסוכה בלילה הראשון של החג בגלל הגשמים ונכנס לביתו וקידש וברך 'שהחיינו' בקידוש ולמחרת בבוקר פסקו הגשמים, יש אומרים שיחזור לברך 'שהחיינו' בקידוש ויש חולקים. להלכה ספק ברכות להקל ולא יברך.

על כל איש מישאל מוטלת מצוות נטילת ארבעת המינים (לולב אחד, שלושה הדסים, שתי ערבות ואתרוג אחד) לברך עליהם ולנענע אותם בשבעת ימי החג. אישה פטורה ממצווה זו (לפי מנהג האשכנזים האישה יכולה ליטול בברכה). לא נוטלים לולב בשבת, מכיוון שחכמים גזרו שמא ייטול את הלולב בידו וילך ארבע אמות ברשות הרבים. מצוות נטילת ארבעת המינים זמנה ביום ולא בלילה. כל היום כשר לנטילת לולב. יש נוהגים לברך על הלולב ולנענע אותו בתוך הסוכה ואת הנענועים בזמן אמירת ההלל עושים בביה"כ. אדם שאין לו לולב, יכול לקחת מחבר ב'מתנה על מנת להחזיר' ויוצא בו ידי חובה. גם מי שאיטר יד (שמאלי) נוטל את הלולב ביד ימין ואת האתרוג ביד שמאל. כאשר יו"ט ראשון של סוכות חל בשבת, לא נוטלים לולב שמא יעביר אותו ארבע אמות ברשות הרבים. מקורות: שו"ת ס' תרנ"ח ס"ב. כשנוטל את הלולב ביום השני, מכיוון שזו הפעם הראשונה שנוטלו, עליו לברך ברכת שהחיינו. מקורות: שו"ע ס' תרס"ב ס"ב. בשאר הימים מצוות נטילת לולב היא רק מדרבנן, לכן כשיו"ט ראשון חל בשבת ומצוות הנטילה היא רק מדרבנן חלק מהפסולים כשרים בשנה זו. כל הפסולים משום לקיחה תמה- חסר, נקלף, נסדק, וניקב כשרים השנה, אבל הפסולים משום חיסרון הדר, שינוי מראה, ויבש, פסולים גם השנה. מקורות: רמ"א סימן תרמ"ו ס"ה.

בְּנֵי סֻכָּה

הגה"צ רבי משה טורק זצ"ל סיפר, שבאחת השנים, כשחותנו ר' דוד שלזינגר זצ"ל בנה את סוכתו בוינה (או שהיה קודם לכן בעת שגר בהמבורג), הגיעה שכנה גויה להתלונן שהסוכה מפריעה לה. מכיוון שראו שלא מדובר בסיבה מוצדקת אלא בשנאת הדת בלבד, לא שמעו בקולה. הגויה הלכה והתלוננה במשטרה, בעירייה ואף פנתה לבית המשפט. בערב חג הסוכות הביאה מכתב מבית המשפט ובו צו המורה לפנות את הסוכה בעוד שמונה ימים. כשהבינה שהחג בחו"ל נמשך שמונה ימים בלבד, אמרה שבשנה הבאה תביא צו מבית המשפט עוד לפני החג כדי שלא יוכלו לבנות את הסוכה כלל. אמרה לה הגברת שלזינגר: "את מדברת כעת על השנה הבאה!?" מי אמר לך שתחיי עד השנה הבאה?", וכך אכן היה, שבמהלך אותה השנה מתה הגויה, ובשנה לאחר מכן בנו את הסוכה ללא הפרעות והתבטלה מחשבתה הרעה. (מעובד מתוך 'זכרו תורת משה')

רְפוּאָה טְבֵעִית- בְּרָזֵל וְהַמוֹגְלוּבִין - הַדֶּלֶק שֶׁמַּעֲנִיק לַגּוֹף אֲנֶרְגִּיָּה- חֶלֶק ב'

♦ **תסמינים אפשריים של מחסור בברזל או המוגלובין נמוך:** ♦ עייפות מתמשכת ♦ חולשה וחוסר אנרגיה ♦ קוצר נשימה במאמץ ♦ סחרחורות ♦ כאבי ראש ♦ דופק מהיר ♦ חיוורון ♦ קשיי ריכוז וזיכרון ♦ תחושת קור בכפות הידיים והרגליים ♦ נשירת שיער ♦ ציפורניים שבירות. **הגורמים השכיחים למחסור בברזל:** ♦ תזונה דלה בברזל ♦ דימומים ממושכים ♦ הריון והנקה ♦ ספיגה לקויה במערכת העיכול ♦ מחלות מעיים מסוימות ♦ תזונה צמחונית או טבעונית שאינה מאוזנת. (גב' אליס אוליאל, נטרופתית ורפלקסולוגית)

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותנו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

קו לעניית 'אמן' ו'אמן יהא שמיה רבה' לאחר שיעור תורה- בזמן אמת מספר פעמים ביום 02-313-7905

העלון נמצא בחובות גדולים. בעל בית-הדפוס העלה את מחיר ההדפסה בבת אחת ב-220 ₪ לכל הדפסה
מי שיוכל לעזור, תבוא עליו ברכת טוב. למעוניינים לעזור נא להתקשר 052-7652084 או לשלוח מייל PnineEH@gmail.com

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון,

חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א.ת.ד. 83375. מברשת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב יצחק דב הלוי במברגר זצ"ל

הגאון הרב יצחק דב (זליגמן בר) הלוי במברגר זצ"ל- נולד ב-ה' בחשוון ה'תקס"ח (1807) בעיירה ויסנברון שבפרנקוניה התחתית (בוואריה). בצעירותו למד בישיבת פיורדא. כשהיה בן עשרים הוסמך לרבנות, אך בעקבות פטירת אביו נאלץ לחזור לוויסנברון והתפרנס ממסחר זעיר, עד שנתמנה לרב המקום. בהמשך התמנה לעוזרו של גאון הדור הרב אברהם בינג, רב מחוז וירצבורג. לאחר פטירת הרב בינג בשנת ה'תר"א (1841) התמנה במקומו לכהן כרב הראשי של מדינת וירצבורג, תפקיד שבו כיהן כ-37 שנים, ושם כיהן גם כראש הישיבה.

הרב במברגר היה ממנהיגי היהדות הנאמנה והאורתודוקסיה בגרמניה ופעל רבות למען הקהילות. פעל להקמת בתי ספר, בתי מדרש ומוסדות צדקה, ועמד בראש מפעלים לאיסוף כספים עבור היישוב הישן בארץ ישראל. בשנת ה'תרכ"ד (1864) הקים בוירצבורג בית מדרש למורים-רבנים ('הסמינר למורים'), שהשפעתו הייתה אדירה והצמיח דורות של מחנכים ורבנים בגרמניה. פסקיו והנהגתו התאפיינו בעומק, בחריפות ובפסיקה הלכתית מובהקת.

ניהל התכתבות תורנית והלכתית ענפה עם גדולי דורו. נפטר ביום טוב שני של חג הסוכות, ב-ט"ז תשרי ה'תרל"ט (1878) בוירצבורג כבן 70. הלווייתו נערכה בהכשרג הסמוכה, שם נטמן, והשתתפו בה המוני רבנים ואישי ציבור מכל רחבי גרמניה. את מקומו ברבנות וירצבורג מילא בנו, הגאון הרב נתן.

אבא: ר' שמחה (סוחר). **אמא:** מרת יהודית. **אשתו:** מרת קילה (בת הגאון ר' זעקל לייב וורמסר, אב"ד פולדה). **בניו:** הגאונים ר' שמחה (אב"ד אשפנבורג), ר' משה אריה (רב בבאד-קיסינגן וחתן ה'ערוך לנר'), ר' נתן (ממלא מקום אביו כרב הראשי של וירצבורג), ר' זקיל, ר' יעקב, ר' שלמה. **בנותיו:** מרת רעכל רבקה (נישאה לר' פנחס זליגמן פרום, רב בבאד הומבורג), מרת שרה (נישאה לר' יצחק אונא), מרת מרים (נישאה לר' צבי הירש אהרנרייך). **מרבתי:** ר' אברהם בנימין זאב המבורג, ר' אברהם בינג, ר' מנדל קרגוי (מנדל קראגו בפירט). **מספריו:** **מלאכת שמיים**- הלכות כתיבת סת"ם **• אמירה לבית יעקב**- הלכות חלה, הדלקת הנר ומליחה **• מורה לזובחים**- הלכות שחיטה ובדיקה **• נחלי דבש**- הלכות חליצה **• ישערי שמחה**- הלכות (מבוסס על ספר העיתים) **• ייד הלוי**- שו"ת **• קורא באמת**- חידושים על דרשות 'אל תקרי' בש"ס ובמדרשים **• יוסף אומץ**- הלכות ומנהגים.

מספר יהודי, תלמיד חכם מופלג המרביץ תורה ברבים: "אני ועוד כחמשת אלפים צאצאים הגרים ברחבי העולם, כולם בני תורה ויראי ה' ויש ביניהם גם תלמידי חכמים מופלגים, והכול בזכות אמירת 'שלום' אחת. ומעשה שהיה – כך היה: יעקב, סבא רבא שלנו, נולד בבית חרדי שומר תורה ומצוות. בבחרותו נפטר אביו, ורוחות ההשכלה שנשבו בעוז באותו הזמן גרמו לו אט-אט לנטוש את קיום התורה והמצוות ל"ע. מיום ליום הוא הידרדר יותר ויותר, עד ששמר על מצוות בודדות בלבד, רק כדי להשקיש את מצפוניו.

באחד הבקרים התעורר משנתו וזכר כי אותו היום היה יום פטירת אביו המנוח, שביקש ממנו לפני פטירתו להקפיד לומר עליו קדיש ביום היארציט לעילוי נשמתו. בבוקר עוד חשב להתעלם ולשכוח מהמשימה המוטלת עליו, אך מצפוני היהודי ורגשותיו לאביו המנוח לא נתנו לו לעשות כן, והוא החליט כי יאמר היום קדיש בבית-הכנסת.

במקום מגוריו החדש עדיין לא דרך בבית-הכנסת ולא ידע היכן הוא ממוקם. הוא פסע ברחובות העיר וירצבורג, הסתכל על השלטים ועל חזיתות הבניינים וחפש את ביה"כ. לאחר שעה ארוכה ובסיוע עוברים ושבים, הגיע אל בית-הכנסת המפואר. הוא עמד בדלת והתחיל לפסוע פנימה בצעדים מהוססים, תוך שהוא תוהה איך יקבלו את פניו-בחור שעזב את דרך היהדות, שניכרים על פניו אותות השפעת רוחות ההשכלה, ושמבקר בבית-הכנסת רק כדי לומר קדיש על אביו ביום היארציט.

יעקב השמיע לעצמו בשקט אנחת רוחה עת ראה שהציבור אוחזים כבר בתפילת שמונה עשרה של מנחה, ואף אחד לא הבחין כשהשתחל לירכתי בית הכנסת. הוא המתין בסבלנות לסוף התפילה, ואז פתח בקול רם באמירת קדיש לעילוי נשמת אביו המנוח. התפילה הסתיימה, ובעוד יעקב חושב באיזו דרך יצא באופן שבו לא יפגוש בעיניהם של המתפללים, התקרב אליו יהודי נשוא פנים, שעל פניו חיוך רחב, והציג את עצמו כרב העיר, רבי יצחק דוב הלוי במברגר זצ"ל. "שלום עליכם", פתח הרב את שיחתו עם הבחור. הוא התעניין לשלומו ובאשר למצבו בחיים היומימיים בלבביות כנה ואמיתית כזו, שבכוחה לפתוח לבבות של אבן. הרב אף ביטא בפניו את התפעלותו והערכתו הרב ממנו, שעל אף רוחות ההשכלה הסוחפות צעירים בגילו לפרוק לגמרי עול תורה ומצוות, יעקב לא נסחף בזרם העכור והוא שומר בנאמנות על המסורת ועל הקשר ליהדות ולמצוות.

יעקב עמד כמאובן וגרונם נחנק מהתרגשות. דמעות עקשניות נקוו בעיניו וטשטשו את ראייתו, ועוד ועוד דמעות התאספו בעיניו. בבת אחת הן פרצו והתגלגלו במורד לחייו הקרות – דמעות של פורקן נפשי, דמעות של מים קרים על נפש עייפה. דמעות של געגועים עזים לעולם החמים והטהור אותו עזב, דמעות של התרפקות על מילותיו החמות והאוהבות של רב העיר, שידע להעריך בכנות את מאמציו לשמור על קשר ליהדות. יעקב יצא מבית הכנסת ומחשבות חרטה הציפו אותו. רוח טהרה עברה עליו והוא התחיל לשוב אל אביו שבשמיים ולחזור אל כור מחצבתו. שנתיים אחרי אמירת הקדיש, יעקב כבר עמד תחת חופתו בחור ירא שמיים ומקפיד על קלה כחמורה. כלתו אף היא שומרת מצוות ומבית חרדי מובהק. יחד הם הניחו את היסודות לבניין איתן והקימו בית נאמן בישראל כדת משה וישראל. במהלך השנים נולדו להם שלושה עשר ילדים בלי עין הרע, וכולם ללא יוצא מן הכלל הלכו בדרך הישרה, בשביל התורה והמצוות, אותו סלל האב ביגיעה רבה יחד עם האם.

כיום, מאה וחמישים שנה אחרי אמירת הקדיש ההוא, מונים צאצאיו למעלה מחמשת אלפים נפשות בלי עין הרע, כן ירבו, כאשר כולם ללא יוצא מן הכלל שומרי תורה ומצוות, וחלקם הגדול תלמידי חכמים עצומים, מהם מרביצי תורה וחסידות ידועים. אחד מאלפי צאצאיו של אותו יעקב שסיפר את המעשה, אמר: "תארו לעצמכם שהרב במברגר זצ"ל לא היה מחליט בדעתו לגשת לאותו בחור אורח, לשאול בשלומו ולהעניק לו מילה טובה והערכה כנה, מי יודע מה היה קורה? הוא היה עולה לשמיים לתת דין וחשבון על מעשיו בעולם הזה, וחמשת אלפים נשמות היו מקבלות את פניו וזועקות לעומתו: 'למה לא הצלת אותנו?! עם מילה טובה אחת, עם חיוך קטן אחד היית מביא אור לנשמותינו, פעולה טובה אחת יכולה להיות משמעותית ומשפיעה לנצח נצחים!'". (מעובד מ'ווי העמודים')

האורח המסתורי

ביום מן הימים בחצרו של הצדיק רבי אלימלך מליז'נסק הופיע אורח לא שגרתי. מראהו החיצוני העיד על מוצאו הגרמני וחזותו המודרנית. הוא עורר תשומת לב, בפרט שהיה יחיד בחזותו על רקע הנוף החסידי בסביבה.

האורח נכנס לבית המדרש פנימה וישב באחת הפינות. אותה שעה שהה הרבי בחדרו שבבית המדרש. לא חלפו דקות, ושמשו של הרבי יצא מחדרו והודיע כי הצדיק ייכנס עתה לתפילת מנחה, שלא בזמן הקבוע.

הדבר עורר תמיהה בקרב החסידים. התמיהה גדלה שבעתיים כאשר הרבי נכנס לביהמ"ד, ובמקום לפנות למקומו פילס את דרכו בין המתפללים עד שהגיע לאורח.

בחמימות רבה לחץ רבי אלימלך את ידו, לקחו עימו לעבר מקומו במזרח האולם והושיבו לצידו. אחרי התפילה הוליכו הצדיק בכבוד גדול לחדרו. הצדיק והאורח הסתגרו בחדר ושוחחו שעות רבות.

היו ששיערו כי אולי הוא שר חשוב שביכולתו לבטל גזרות. אחרים סברו כי לנוכח הכבוד והידידות שהפגין כלפיו הצדיק, נראה שמדובר באישיות נעלה יותר. אבל תשובה החלטית לא הייתה בידי איש.

החסידים הטילו את המשימה על ר' אלעזר הצעיר, בנו של ר' אלימלך, שינסה לגלות את זהות האורח. בינתיים הסתיימה הפגישה ור' אלימלך יצא ללוות את האורח. השניים הרעיפו ברכות לבביות ונפרדו מתוך חיבה יתרה.

ר' אלעזר המתין לשעת הכושר, נכנס לאביו וניסה לברר מי האורח המסתורי. הצדיק השיב: "יום יבוא ותדע". הבן הבין כי בכך חתם אביו את דבריו ולא ניסה לשאול עוד. הדבר נשאר סתום, ובמשך הזמן העניין נשכח.

עברו שנים. שנה אחת היה מחסור קשה באתרוגים. מצוות ארבעת המינים הייתה חביבה ביותר על רבי אלימלך, והוא נהג לקיימה בהידור רב. הוא ביקש מבנו, ר' אלעזר, לצאת לגרמניה, כי השמועה אמרה שבסביבות העיר המבורג שבגרמניה ניתן להשיג אתרוגים מהודרים.

ר' אלעזר יצא לדרך בציווי אביו. מדי פעם בפעם נאלץ לתפוס מחסה מפני מזג האוויר הסוער ששרר בחוץ. ר' אלעזר הגיע להמבורג באיחור רב והבין שכבר לא יתאפשר לו לחזור לליז'נסק לפני חג הסוכות.

בלית ברירה נאלץ לעשות את החג בהמבורג, הרחק מביתו ומהחצר החסידית, לא לפני שיידע בכך את אביו ומשפחתו. תחושת בדידות אפפה אותו. הוא נכנס לבית הכנסת המקומי וסיפר לגבאי כי הוא זקוק לאירוח לימי החג. במהירות רבה סודר בעבורו מקום, על פי תורנות מסודרת שהייתה נהוגה

ביום מן הימים בחצרו של הצדיק רבי אלימלך מליז'נסק הופיע אורח לא שגרתי. מראהו החיצוני העיד על מוצאו הגרמני וחזותו המודרנית. הוא עורר תשומת לב, בפרט שהיה יחיד בחזותו על רקע הנוף החסידי בסביבה.

האורח נכנס לבית המדרש פנימה וישב באחת הפינות. אותה שעה שהה הרבי בחדרו שבבית המדרש. לא חלפו דקות, ושמשו של הרבי יצא מחדרו והודיע כי הצדיק ייכנס עתה לתפילת מנחה, שלא בזמן הקבוע.

הדבר עורר תמיהה בקרב החסידים. התמיהה גדלה שבעתיים כאשר הרבי נכנס לביהמ"ד, ובמקום לפנות למקומו פילס את דרכו בין המתפללים עד שהגיע לאורח.

בחמימות רבה לחץ רבי אלימלך את ידו, לקחו עימו לעבר מקומו במזרח האולם והושיבו לצידו. אחרי התפילה הוליכו הצדיק בכבוד גדול לחדרו. הצדיק והאורח הסתגרו בחדר ושוחחו שעות רבות.

היו ששיערו כי אולי הוא שר חשוב שביכולתו לבטל גזרות. אחרים סברו כי לנוכח הכבוד והידידות שהפגין כלפיו הצדיק, נראה שמדובר באישיות נעלה יותר. אבל תשובה החלטית לא הייתה בידי איש.

החסידים הטילו את המשימה על ר' אלעזר הצעיר, בנו של ר' אלימלך, שינסה לגלות את זהות האורח. בינתיים הסתיימה הפגישה ור' אלימלך יצא ללוות את האורח. השניים הרעיפו ברכות לבביות ונפרדו מתוך חיבה יתרה.

ר' אלעזר המתין לשעת הכושר, נכנס לאביו וניסה לברר מי האורח המסתורי. הצדיק השיב: "יום יבוא ותדע". הבן הבין כי בכך חתם אביו את דבריו ולא ניסה לשאול עוד. הדבר נשאר סתום, ובמשך הזמן העניין נשכח.

עברו שנים. שנה אחת היה מחסור קשה באתרוגים. מצוות ארבעת המינים הייתה חביבה ביותר על רבי אלימלך, והוא נהג לקיימה בהידור רב. הוא ביקש מבנו, ר' אלעזר, לצאת לגרמניה, כי השמועה אמרה שבסביבות העיר המבורג שבגרמניה ניתן להשיג אתרוגים מהודרים.

ר' אלעזר יצא לדרך בציווי אביו. מדי פעם בפעם נאלץ לתפוס מחסה מפני מזג האוויר הסוער ששרר בחוץ. ר' אלעזר הגיע להמבורג באיחור רב והבין שכבר לא יתאפשר לו לחזור לליז'נסק לפני חג הסוכות.

בלית ברירה נאלץ לעשות את החג בהמבורג, הרחק מביתו ומהחצר החסידית, לא לפני שיידע בכך את אביו ומשפחתו. תחושת בדידות אפפה אותו. הוא נכנס לבית הכנסת המקומי וסיפר לגבאי כי הוא זקוק לאירוח לימי החג. במהירות רבה סודר בעבורו מקום, על פי תורנות מסודרת שהייתה נהוגה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה זצ"ל	אליהו אליאס בן אלגריה זצ"ל	רחמים בן רחל זצ"ל
יצחק יצחק בן רחל זצ"ל	שמואל בן רבקה זצ"ל	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל זצ"ל
אברהם בן יונה זצ"ל	רפאל בן אסתר זצ"ל	ר' עוליל יעונה בן סטה מקנין זצ"ל
סעידה בת תופחה ע"ה	יצחק בן חביבה זצ"ל	אביחי בן אסתר זצ"ל
מזל בת שמעון ע"ה	אהרון (אורי) בן רבקה זצ"ל	יצחק בן פנינה זצ"ל
יוסף בן מרים נוסרת זצ"ל	קסאנש בת דגיטו ע"ה	חי זידי בן קלרה זצ"ל
יעקב בן אסתר זצ"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	ר' יצחק בן מסעודה קדוש זצ"ל
אביגדור בן ג'וליו זצ"ל	שרה בת נקיס ע"ה	אסתר בת נעמי ע"ה
רחל רפאל בת השמת ע"ה	יעקב בן סלימה זצ"ל	ר' דב בן בנימין אלתר זצ"ל
מרים בת שרה ע"ה	ספירנס תקווה בת נעמי ע"ה	אורה בת נעמי ע"ה
פיבי מלכה בת מרדכי ע"ה	יהודה בן סעידה זצ"ל	מישא אסתר בת זרה ע"ה
נעמי בת כותן ע"ה	עפאת בת השמת ע"ה	מסעוד בן יקוט זצ"ל
משה בן רוזה זצ"ל	חיים חמוטל בן רינה זצ"ל	רחמה בת מסעודה ע"ה
סעידה בת בסס ע"ה	ישראל בן חיים משה גרשון זצ"ל	סעידה בת תופחה ע"ה
בתי (מרדה) בת שמחה ע"ה	נעמה בת שרה ע"ה	אליהו בן חיים משה גרשון זצ"ל
יוסף יחזקאל בן אסתר זצ"ל	דניאל בן מיה זצ"ל	נועה בת עישה ע"ה

לע"נ

תנצב"ה